

من

وکرزا

میمانیم

دکتر «عبدالله عبدالله» وزیر امور خارجه افغانستان پس از گذشت تقریباً ۵ ماه از تشکیل دولت موقت این کشور گفت: در صورتی که به نظر می‌رسد وضعیت افغانستان روبه بهبودی است باید تمام مسائل آن را دوباره مرور کنیم. آنچه مسلم است در اواسط ماه ژوئن این کشور پس از تشکیل «لویه جرگه» یا شورای ملی که ۱۵۰۰ عضو دارد و وظیفه آن تعیین وزرای جدید و نحوه وظایف آنها برای اداره کشور است؛ مسوولان جدیدی در صحنه سیاسی افغانستان ظاهر می‌شوند.

«عبدالله» در مصاحبه‌ای با کریستین ساینس مانیتور اعلام کرد در کابینه این کشور که برای یک دوره شش ماهه انتخاب شده است تغییراتی به وجود می‌آید. وی اظهار داشت انتظار می‌رود «حامد کرزائی» رئیس دولت موقت افغانستان درست خود باقی‌بماند، اما تعداد اعضای دولت وی کاهش یابد.

«عبدالله» گفت: به نظر من «کرزا» ریاست دولت جدید افغانستان را بر عهده می‌گیرد و من نیز سمتی را در آن خواهم داشت، اما به هر صورت من یک کابینه کوچکتر را ترجیح می‌دهم، زیر نیازی نیست ۳۰ وزیر مختلف داشته باشیم و در حالی که تمام آنها تنها یک کار را انجام می‌دهند وظایف اضافی به آنها بدهیم.

وی در حالی که یک تسبیح کهربایی را در دست داشت افزود: نقش فرمادهان نظامی باید کاهش یابد زیرا به عقیده من بزرگترین مساله‌ای که باید حل شود وجود همین فرمادهان است که به عنوان بزرگترین مشکل مطرح هستند.

دولت موقت افغانستان همواره تلاش کرده است تا حاکمیت خود را در مناطقی که فرمادهان نظامی قدیمی در آنها بزرگترین دلالان قدرت به شمار می‌رond افزایش دهدن. به طور مثال هفته گذشته «کرزا»، «پادشاه خان» را که دولت افغانستان وی را به دلیل افزایش تنش و خشونت در مناطق «خوست» او «گردیز» مورد انتقاد قرار داده است از ریاست منطقه شرق این کشور برکنار کرد. در این میان قومیت و نژاد «عبدالله» وی را برای بر عهده گرفتن نقشی در افغانستان جایی که نژادهای قومی به گونه‌ای مطرح هستند که راندگان هراسان هستند و در شهر کابل که بیشتر تاجیکها در آن سکونت دارند به پشتونها به دیده شک و تردید عمیق نگریسته می‌شود، مناسب می‌سازد، زیرا پدر وی یک پشتون از جنوب افغانستان و مادرش یک تاجیک از شمال این کشور است با این حال تمام مسوولان افغانی با

عبدالله: من یک کابینه

کوچکتر را ترجیح

می‌دهم، زیرانیازی نیست

۳۰ وزیر مختلف داشته

باشیم و در حالی که تمام

آنها تنها یک کار را

انجام می‌دهند وظایف

اضافی به آنها بدهیم.

حتی با تشکیل یک کابینه کوچکتر که به طور برابر تمام قوم‌های افغانی را دربرگرفته باشد نیز نمی‌توان تمام رهبران آنها را راضی و خشنود نگه داشت. با این وجود برخی از سمت‌هایی که کرزای برای اعضا کابینه خود در نظر گرفته است، حالت سمبولیک و نمادین دارند. به طور مثال ژنرال «عبدالرشید دوستم» رهبر منطقه شمال شرق افغانستان که تاجیک‌نشین است، به عنوان معاون وزیر دفاع این کشور انتخاب شد، در حالی که وی هرگز در کابل حضور نداد. یکی از دشوارترین وظایفی که «عبدالله» بر عهده دارد، احتمالاً ماموریت وی برای تعیین مزهای این کشور به همسایگان خود پس از چندین دهه جنگ و خونریزی است. در این بین افغان‌ها نسبت به پاکستان بی‌اعتمادی شدیدی حس می‌کنند و آن را به دلیل حمایت از طالبان و اعزام هزاران نز از «جنگجویان مقدس» خود برای مبارزه در افغانستان مورد ملامت و سرزنش قرار می‌دهند. با این وجود «عبدالله» می‌گوید افغانستان «فصل جدیدی» را در روابط خود با پاکستان آغاز کرده است و در حالی که در «جنگ با تروریسم» به رهبری امریکا تمام توجهات بر روی مز پریچ و خم میان دو کشور تممرکز شده برقراری روابط براساس همکاری‌های سازنده با پاکستان مهم و ضروری به نظر می‌رسد. از سوی دیگر روابط افغانستان با ایران نیز دارای پیچیدگی‌هایی می‌باشد زیرا به رغم آن که افغانستان نشسته را در به رسمیت شناختن دولت کرزای سازنده و موثر می‌داند، در به رسمیت شناختن دولت کرزای ایران را متمه به تداوم ارسال پول و اسلحه برای شبه نظامیانی که با حکومت دولت وقت افغانستان به مبارزه می‌پردازن، کرده‌اند. «عبدالله» در این زمینه می‌گوید: حمایت ایران از جنگ علیه القاعده و طالبان بسیار مهم و مثبت بود. وی افزواد و اشکنگن از نیاز افغانستان برای برقراری روابط بهتر با همسایگان خود مطلع است. «عبدالله» گفت: منافع امریکا در این است که افغانستان روابط خوب و محکمی با ایران داشته باشد.

پیش‌بینی «عبدالله» در مورد دولت آینده این کشور موافق نیستند. «امان الله زدران» وزیر مرازها و امور قبایل افغانستان که برادر پادشاه خان «نیز هست می‌گوید بیشتر افغانها خواستار روی کار آمدن «محمد ظاهر»، شاه سابق این کشور هستند که به تازگی پس از چند دهه تبعید به افغانستان بازگشته است. «زدران» خاطرنشان می‌سازد: حدود ۹۹ درصد مردم از «محمد ظاهر» حمایت می‌کنند، مگر آنکه مجبور شوند به نفع وی رای ندهند. پشتون‌هایی مانند «زدران» که بزرگترین گروه نژادی افغانستان را تشکیل می‌دهند، اعتقاد دارند دولت فعلی این کشور قادر نیز را در اختیار آنها قرار نمی‌دهد و بیشتر پست‌های مهم و کلیدی را به تاجیکها و اکذار نموده است. این در حالی است که کابینه گسترده کرزای برای دربرگرفتن تمام گروه‌های نژادی مهم افغانستان و جلوگیری از تحیریک برخی فراماندهان نظامی این کشور برای ایجاد تنش در مدت فعالیت دولت وقت به وجود آمد. در این میان حتی با تشکیل یک کابینه کوچکتر که به طور برابر تمام قوم‌های افغانی را دربرگرفته باشد نیز نمی‌توان تمام رهبران آنها را راضی و خشنود نگه داشت. با این وجود برخی از سمت‌هایی که کرزای برای اعضا کابینه خود در نظر گرفته است، حالت سمبولیک و نمادین دارند. به طور مثال ژنرال «عبدالرشید دوستم» رهبر منطقه شمال شرق افغانستان که تاجیک‌نشین است، به عنوان معاون وزیر دفاع این کشور انتخاب شد، در حالی که وی هرگز در کابل حضور نداد. یکی از دشوارترین وظایفی که «عبدالله» بر عهده دارد، احتمالاً ماموریت وی برای تعیین مزهای این کشور به همسایگان خود پس از چندین دهه جنگ و خونریزی است. در این بین افغان‌ها نسبت به پاکستان بی‌اعتمادی شدیدی حس می‌کنند و آن را به دلیل حمایت از طالبان و اعزام هزاران نز از «جنگجویان مقدس» خود برای مبارزه در افغانستان مورد ملامت و سرزنش قرار می‌دهند. با این وجود «عبدالله» می‌گوید افغانستان «فصل جدیدی» را در روابط خود با پاکستان آغاز کرده است و در حالی که در «جنگ با تروریسم» به رهبری امریکا تمام توجهات بر روی مز پریچ و خم میان دو کشور تممرکز شده برقراری روابط براساس همکاری‌های سازنده با پاکستان مهم و ضروری به نظر می‌رسد. از سوی دیگر روابط افغانستان با ایران نیز دارای پیچیدگی‌هایی می‌باشد زیرا به رغم آن که افغانستان نشسته را در به رسمیت شناختن دولت کرزای سازنده و موثر می‌داند، امریکا و جمعی از مقامات نظامی افغانی، ایران را متمه به تداوم ارسال پول و اسلحه برای شبه نظامیانی که با حکومت دولت وقت افغانستان به مبارزه می‌پردازن، کرده‌اند. «عبدالله» در این زمینه می‌گوید: حمایت ایران از جنگ علیه القاعده و طالبان بسیار مهم و مثبت بود. وی اشکنگن از نیاز افغانستان برای برقراری روابط بهتر با همسایگان خود مطلع است. «عبدالله» گفت: منافع امریکا در این است که افغانستان روابط خوب و محکمی با ایران داشته باشد.

ترجمه: شبیم کلانترزاده